

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement challenge-קושיא ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאכלה ביעי - הוּוּ לַהּ בְּנֵי עֵינֵי												■ ◇	סא.
דאכלה כוורי - הוּוּ לַהּ בְּנֵי חֵינֵי												■ ◇	סא.
דאכלה כרפסא - הוּוּ לַהּ בְּנֵי זִוְתָנִי												■ ◇	סא.
דאכלה כוסברתא - הוּוּ לַהּ בְּנֵי בִישְׂרָנִי												■ ◇	סא.
דאכלה אתרוגא - הוּוּ לַהּ בְּנֵי רִיחָנִי.												■ ◇	סא.
ברתיה דשבור מלכא אכלה בה אמה אתרוגא, והוּוּ מְסִקֵי לַהּ לְקַמְיָה אַבּוּהּ בְּרִישׁ רִיחָנִי.												○	סא.
היא אומרת להניק והוא אומר שלא להניק - שומעין לה, צערא דידה הוא הוא אומר להניק והיא אומרת שלא להניק, מהו? כל היכא דלאו אורחה שומעין לה, היא אורחה והוא לאו אורחיה, מאי? בתר דידיה אזלינן, או בתר דידיה אזלינן?	רב הונא, בדק לן רב הונא בר חיננא:											^ ◇	סא.
ופשיטנא ליה מהא:												!	סא.
עולה עמו ואינה יורדת עמו.	[תניא]											■ ! ◇	סא.
מאי קראה? (בראשית כ') והיא בעולת בעל, בעלייתו של בעל ולא בירידתו של בעל.	רב הונא:											■ ◇	סא.
מהכא: (בראשית ג') כי היא היתה אם כל חי, לחיים ניתנה ולא לצער ניתנה.	רבי אלעזר:											■ ◇	סא.
הכניסה לו שפחה וכו'.												■ ◇	סא.
הא שארא עבדא												■ ◇	סא.
ותימא ליה: עיילית לך איתתא בחריקא?												?	סא.
משום דאמר לה: הא טרחא ולדידי ולדידה, קמי דידך מאן טרח?												! ◇	סא.
שתים - אינה מבשלת ואינה מניקה וכו'.												■ ◇	סא.
הא שארא עבדא												■	סא.
ותימא ליה: עיילית לך איתתא אחריתי דטרחא לדידי ולדידה, וחדא לדידך ולדידה												?	סא.
משום דאמר לה: קמי אורחי ופרחי מאן טרח?												! ◇	סא.
שלוש - אינה מצעת המטה.												■ ◇	סא.
הא שארא עבדא												■	סא.
ותימא ליה: עיילית לך אחריתי לאורחי ופרחי:												?	סא.
משום דאמר לה: נפיש בני ביתא, נפיש אורחי ופרחי.												! ◇	סא.
אי הכי, אפי' ארבע נמי												?	סא.
ארבע כיון דנפישו להו מסייען אהדדי.												! ◇	סא.
לא הכניסה לו ממש, אלא כיון שראויה להכניס אע"פ שלא הכניסה.	ר' חנא ואיתימא ר' שמואל בר נחמני:											■ ◇	סא.
אחד שהכניסה לו, ואחד שצמצמה לו משלה.	תנא:											■ ◇	סא.
ארבע - יושבת בקתדרא.												■ ◇	סא.
אע"פ שאמרו יושבת בקתדרא, אבל מוזגת לו כוס, ומצעת לו את המטה, ומרחצת לו פניו ורגליו.	רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא:											■ ◇	סא.
כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה - נדה עושה לבעלה, חוץ ממוזגת הכוס, והצעת המטה, והרחצת פניו ורגליו.	רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא:											■ ◇	סא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והצעת המטה, אמר רבא: לא אמרן אלא בפניו, אבל שלא בפניו לית לן בה.	[רבא]											◊	סא.
ומזיגת הכוס.												◊	סא.
שמואל, מחלפא ליה דביתהו בידא דשמואלא.	[שמואל]											◊	סא.
אביי, מנחא ליה אפומא דכובא.	[אביי]											◊	סא.
רבא, אבי סדיא.	[רבא]											◊	סא.
רב פפא, אשרשיפא.	[רב פפא]											◊	סא.
הכל משהין בפני השמש, חוץ מבשר ויין.	ואמר רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא:											◊	סא.
בשר שמן ויין ישן.	רב חסדא:											◊	סא.
בשר שמן - כל השנה כולה, יין ישן - בתקופת תמוז.	רבא:											◊	סא.
הוה קאימנא קמיה דמר שמואל, ואיתו ליה תבשילא דארדי, ואי לאו דיהב לי איסתכני.	רב ענן בר תחליפא:											◊	סא.
הוה קאימנא קמיה דרב כהנא, ואיתו ליה גרגלידי דליפתא בחלא, ואי לאו דיהב לי איסתכני.	רב אשי:											◊	סא.
אפילו תמרתא דהנוניתא	רב פפא:											◊	סא.
כללא דמילתא, כל דאית ליה ריחא ואית ליה קיוהא.												◊	סא.
אבוה בר איהו ומנימין בר איהו, חד ספי מכל מינא ומינא וחד ספי מחד מינא, מר משתעי אליהו בהדיה, ומר לא משתעי אליהו בהדיה.	[אבוה בר איהו ומנימין בר איהו]											◊	סא.
הנהו תרתין חסידו, ואמרי לה רב מרי ורב פנחס בני רב חסדא, מר קדים ספי ומר מאחר ספי, דקדים ספי - אליהו משתעי בהדיה, דמאחר ספי - לא משתעי אליהו בהדיה.	[הנהו תרתין חסידו, ואמרי לה רב מרי ורב פנחס בני רב חסדא]											◊	סא.
אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו קא יתבי אפיתחא דבי אזגור מלכא, חליף ואזיל אטורנגא דמלכא, הזייה רב אשי למר זוטרא - דחזור אפיה, שקל באצבעתיה אנח ליה בפומיה	[רב אשי]											◊	סא.
א"ל: אפסדת לסעודתא דמלכא.												◊	סא.
אמרו ליה: אמאי תיעביד הכי?												◊	סא.
מאן דעביד הכי, פסיל למאכל דמלכא.	אמר להו: [רב אשי]											◊	סא.
אמרו ליה: אמאי?												◊	סא.
דבר אחר חזאי ביה.	אמר להו: [רב אשי]											◊	סא.
בדקו ולא אשכחו												◊	סא.
שקל באצבעתיה אנח עליה, אמר להו: הכא מי בדקיטו? בדקו אשכחו.	[רב אשי]											◊	סא.
מ"ט סמכת אניסא?	אמרו ליה רבנן:											◊	סא.
חזאי רוח צרעתא דקא פרחא עילויה.	אמר להו: [רב אשי]											◊	סא.
ההוא רומאה דאמר לה לההוא איתתא: מינסבת לי?												◊	סא.
אמרה ליה: לא.												◊	סא.
אזיל אייתי רימני, פלי ואכל קמה, כל מיא דצערי לה בלעתיה, ולא הב לה, עד דוג לה.												◊	סא.
לסוף אמר לה: אי מסינא לך מינסבת לי?												◊	סא.
אמרה ליה: אין.												◊	סא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אזיל אייתי רימני, פלי ואכל קמה, אמר לה: כל מיא דצערי לך תוף שדאי, תוף שדאי, עד דנפקא מינה כי הוצא ירקא ואתסיאת.												○
ועושה בצמר.												◇
בצמר אין, בפשתים לא												◇
מתני' מני?												^
ר' יהודה היא												!
אינו כופה לא לעמוד לפני אביו, ולא לעמוד לפני בנו, ולא ליתן תבן לפני בהמתו, אבל כופה ליתן תבן לפני בקרו	דתניא: [ת"ק]											◇
אף אינו כופה לעשות בפשתן, מפני שפשתן מסריח את הפה ומשרבט את השפתים.	רבי יהודה:											◇
והני מילי בכיתנא רומאה.												◇
אפילו הכניסה לו מאה שפחות.	רבי אליעזר:											◇
הלכה כרבי אליעזר.	רב מלכיו אמר רב אדא בר אהבה:											◇
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיא.	רבי חנינא בריה דרב איקא:											◇
מתניתין ומתניתא רב מלכיא, שמעתתא רב מלכיו, וסימנך: מתניתא מלכתא.	רב פפא:											◇
מאי בינייהו?												^
איכא בינייהו שפחות.												!
רשב"ג אומר וכו'.												◇
היינו תנא קמא												?
איכא בינייהו, דמיטללא בגורייתא קיטנייתא ונדרשיר.												!
המדיר את אשתו מתשמיש המטה, ב"ש אומרים: שתי שבתות	[בית שמאי]											◇
שבת אחת.	בית הלל:											◇
התלמידים יוצאין לתלמוד תורה שלא ברשות שלשים יום, הפועלים - שבת אחת.												■
העונה האמורה בתורה, הטיילין - בכל יום, הפועלים - שתיים בשבת, החמרים - אחת בשבת, הגמלים - אחת לשלשים יום, הספנים - אחת לששה חדשים, דברי רבי אליעזר.												■
מ"ט דב"ש?												^
גמרי מיולדת נקבה.	[בית שמאי]											!
ובית הלל?												^
גמרי מיולדת זכר.	[בית הלל]											!
וב"ה נמי נגמרו מיולדת נקבה												?
אי מיולדת גמרי לה הכי נמי, אלא ב"ה מנדה גמרי לה.												!
במאי קמיפלגי?												^
מידי דשכיה ממדי דשכיה	מר סבר: [בית הלל]											◇
מידי דהוא גרים לה ממדי דהוא גרים לה.	ומר סבר: [בית שמאי]											◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מחלוקת - במפרש, אבל בסתם - דברי הכל יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:										♦	■	◊	:סא
אפי' בסתם נמי, ימתין שמא ימצא פתח לנדרו.	שמואל:										♦	■	◊	:סא
הא פליגי בה חדא זימנא											‡			:סא
המדיר את אשתו מליהנות לו, עד שלשים יום - יעמיד פרנס, יותר מכאן - יוציא ויתן כתובה	דתנן:										‡	◊		:סא
לא שנו אלא במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:										♦	■	◊	:סא
אפי' בסתם נמי, ימתין שמא ימצא פתח לנדרן	שמואל:										♦	■	◊	:סא
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב משום דלא אפשר בפרנס, אבל בההיא דאפשר בפרנס - אימא מודי ליה לשמואל ואי איתמר בההיא, בהך קאמר שמואל, אבל בהא - אימא מודי ליה לרב, צריכא.											!	◊		:סא
התלמידים יוצאין לתלמוד וכו'.													■	< :סא
ברשות כמה?													^	:סא
כמה דבעי.													!	:סא